

вѣдило въ Царица-та каскаицилакъ, и въ шѣ видѣте, какви сѣтнини сѣ произлѣзла отъ това.

Еднѣжъ Ксерксъ се явилъ при снаха-си въ пышна (салтанатліѣ) мантиѣ, коато была шила сама Яместриса. Таа прекрасна мантиѣ се пошѣла да ѣ има при себе-си.

Ксерксъ, като любѣла Ярсенитѣ отъ сѣрдце, обѣщала-и-се да-и даде всичко, чтото мѣ бы не-поискала; а Принцеса, (титла на царска дѣщерѣ) като млада и неопытна тосъ часъ мѣ искала мантиѣ-тѣ, единственнѣ предметѣ, когото желала, Царь-а изново щѣла да и ѣ отрече, ако се невоеше отъ Царица-та, коато сѣ съ собственнѣ-тѣ си рѣще ѣ шила, зада-ѣ пази. Но Ярсента ѣ искала сѣ таквось настояванѣ, что-то и Царь-а най послѣ се сѣгласилъ. Тойѣ дара сѣтнѣ станалъ за неѣ гибеленъ, коато го тѣ пламенно желала; та отъ непредпазванѣ явила се сѣ тѣ мантиѣ въ сѣбранѣ-то, и Яместриса забелѣжила тѣѣ.

Царица-та неможа да забрави окидѣ-тѣ, коато-и направилъ Ксерксъ, като даде нѣѣннѣй подарокъ на дѣрга, — и като считала Ярсенти-